

melsk Bebudelses-Skær faldt over hendes alvorsfulde Træk og de blottede Skuldre.

„Jeg veed jo af Erfaring, hvor det er, Skoen trykker,“ fortsatte Generalkonsulen. „Før jeg lærte min Kone at kende og blev ført ind paa en naturlig Levevis, var jeg et ynkverdigt Vrag. Jeg følte mig altid syg og var saa nedtrykt, at jeg bogstavelig talt var til Plage for mine Omgivelser. Og nu vaagner jeg hver Morgen saa frisk i Sindet som en Fugl i den grønne Skov.“

Jægermesteren, der erindrede Generalkonsulen fra hans Ungkarledage som en Kæmpekrop, der altid lyste af Sundhed og Glæde, viste sig som Diplomat og sagde ingenting. Desuden optoges han i det samme af en smuk, mørkhaaret Dame, der kørte forbi i et flot Privat-Automobil og selv var meget kostbart udstyret. Ansigtet syntes ham underlig bekendt. Det forekom ham ogsaa, at Damen i Forbifarten betragtede ham med en lille Studsen. Men da han ikke kunde komme paa, hvem hun var, glemte han hende hurtigt for Gadens mange andre Ansigter.

„Jeg vil oprigtig anbefale Dem at gøre et Forsøg, Jægermester Hagen. Det er jo dog ikke noget stort Offer. Morgen og Aften et fire Minutters koldt Fodbad. Nogle Gange i Løbet af Dagen de Nathalie-Koldingske Aandedrætsøvelser med paafølgende Ben- og Armstrækninger. Andet er det i Grunden ikke. Men Virkningen! ... Jeg vilde ønske, De kunde føle mit sjælelige og legemlige Velvære blot i en eneste Time. De vilde da begynde straks imorgen. Pulsslaget bliver fuldt og kraftigt som